

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1004/2020
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Јововић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Ивана М. Марковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1752/19 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној 03.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1752/19 од 31.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1538/2017 од 06.02.2019. године, ставом првим изреке, тужба је одбачена у делу тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да тужиље распореди на радно место ... категорије на наплатној станици „ББ“ ... Ставом другим и трећим изреке усвојен је тужбени захтев и поништено решење туженог бр. П-8-299 од 29.05.2007. године којим је тужиљи отказан уговор о раду. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљу врати на рад. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 193.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1752/19 од 31.10.2019. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев. Ставом другим и трећим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је радила код туженог на радном месту ... категорије на наплатној станици „...“, Одсек ... као ..., тужилја је у периоду од 16.12.2016. године до 07.01.2017. године, у више наврата, пропустила да врати тачан износ кусура учесницима у саобраћају и да је тако остваривала вишак у пазару; у више наврата је враћала тачан износ кусура тек након приговора учесника у саобраћају; и што је вршила наплату путарине у еврима, а евидентирала је у динарима.

Оспореним решењем од 29.05.2017. године о отказу тужилји, је као ... на наплатној станици ..., отказан уговор о раду због повреда радне обавезе, и то вршење наплате путарине по магнетној картици у отвореном сиситему наплате супротно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, утврђене чланом 12. уговора. Ово с тога што је тужилја учинила повреде радних обавеза, тако што је 16.12.2016. године до 07.01.2017. године, у више наврата пропустила да врати тачан износ кусура учеснику у саобраћају и тако остварила вишак у динарима, што је вршила наплату путарине у еврима а евидентирала је у динарима и што је кусур враћала корисницима услуга тек по њиховом приговору. На тај начин је учинила повреде радне обавезе – вршење наплате путарине по магнетној картици у отвореном систему супротно наведеном правилнику и чланом 12. Уговора о раду, због чега је настао отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду.

Тужилја је пре доношења оспореног решења, благовремено писмено упозорена на постојање разлога за отказ уговора о раду.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је оцена другостепеног суда да је оспорено решење о отказу уговора о раду законито, тужбени захтев за поништај истог неоснован.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то: ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом или уговором о раду.

Како је утврђено да је тужилац у описаним ситуацијама, приликом обављања послова свог радног места поступао на начин који је забрањен, односно супротан одредбама уговора о раду и одредбама општег акта туженог-правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, и по становишту Врховног касационог суда, постојао је основ за отказ уговора о раду применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду. При томе, тужилја је била свесна противправности свог поступања, а околности под којима је извршила повреде

(климатски и радни услови) не искључују њену одговорност, као ни чињеница да је код туженог у време отказа радила на одређено време. Доношењу решења претходило је писмено упозорење тужиљи о постојању разлога за отказ уговора о раду, чиме је поштована и одредба члана 180. ст. 1. и 2. Закона о раду. Имајући у виду да је тужиљи законито престао радни однос, то нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду да се тужиља врати на рад. Повреде радних обавеза су биле озбиљне и тешке, тако да је послодавац тужиљи могао и отказао јој је уговор о раду из оправданих разлога. Зато су неосновани и без утицаја наводи ревизије и погрешној примени материјалног права о чему је другостепени суд дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и ревизијски суд.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Туженом нису признати трошкови за састав одговора на ревизију јер у смислу члана 154. став 1. ЗПП нису били потребни, због чега је одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић